

Arrest
nr. 308 035 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. VANCRAEYNES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.M. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger afkomstig uit Abkhazië, geboren op (...). U bent gehuwd met S.S. (...) (°(...), CGVS (...), O.V. (...)), samen hebben jullie drie kinderen: O.M. (...) (°(...)), Z.M. (...) (°(...)) en M.M. (...) (°(...)). Uw gezin bevindt zich bij u in België.

U groeide op in Abkhazië en nam ook deel aan de oorlog daar. In 1993 vluchtte u naar Tbilisi. In 2003 of 2004 huwde u met S. (...), jullie vestigden zich in het dorp Vedidkari, regio Martvili, waar u zich politiek engageerde. In 2011 sloot u zich aan bij de partij van de Vrije Democraten. In 2012 werd u aangesteld als hoofdcoördinator van de partij in de regio Martvili, u moest campagne voeren en enquêtes afnemen van de lokale bevolking. Echter, al gauw ondervond u bedreigingen wegens uw politieke engagement.

In augustus 2012 vond de eerste gewelddadige bedreiging plaats tijdens het doopfeest van uw dochter door een partijlid van United National Movement (UNM), genaamd Z.G. (...), en enkele van zijn compagnons. Uw vrouw S. (...) liep hierbij een hoofdletsel op, waardoor zij tot op heden chronische hoofdpijn en

geheugenverlies ondervindt. Op 2 oktober 2012 werd u zonder geldige reden gearresteerd door de politie van Martvili. Onder meer dankzij de tussenkomst van Alasania, de oprichter van de Vrije Democraten, werd u weer vrijgelaten. Van september 2013 werkte u als hoofd van de afdeling logistiek en infrastructuur voor het Ministerie van Defensie in Senaki, tot u in 2015 onder druk gezet werd ontslag te nemen. U werd uiteindelijk onder het mom van het inkrimpen van het aantal werknemers ontslagen in november 2015. U vocht uw ontslag aan omdat het politiek gelinkt was, maar kreeg hiervoor geen gehoor. Na uw ontslag hervatte u uw politieke engagement. U stelde zich verkiesbaar voor de lokale verkiezingen van oktober 2017. Uw politieke partij, de Vrije Democraten, voerde een boycot uit en onthield zich van de verkiezingen, waardoor u besloot om u als individu bij op de lijst van politici Davit LORTKIPANIDZE en Kakha KUKAVA te zetten. Naar aanleiding van deze verkiezingen voerde u opnieuw campagne en klaagde u onder andere corruptie aan door de burgemeester van Martvili, Alexander GRIGOLAVA.

Door uw politieke campagnevoering ondervond u op 10 augustus 2017 een tweede gewelddadige bedreiging, op het strand van Kobuleti. Drie mannen vroegen u om uw kandidatuur in te trekken of te wisselen van partij en Georgian Dream te vertegenwoordigen. U weigerde dit, waarop u in het gezicht geslagen werd. U was ernstig gewond aan uw oog en moest naar het ziekenhuis. U werd geopereerd in het ziekenhuis van Tbilisi maar behield ernstige blijvende schade aan uw oog. Na dit incident kon u wegens de problemen aan uw oog uw politieke campagne niet goed uitvoeren en werd u niet verkozen. U ging wel nog naar politieke bijeenkomsten waar u zich openlijk uitsprak tegen het huidige lokale bestuur en waarbij u corruptie bleef aankaarten.

Vanaf 2012 tot uw vertrek uit Georgië in mei 2018 ondervond u ook doorlopend mondelinge bedreigingen die u rechtstreeks of via kennissen uit het politieke milieu meegedeeld worden. Bedreigingen van UNM zijn enigszins geluwd sinds UNM in 2013 niet meer de overmacht heeft. U ontving wel nog steeds de boodschap van G. (...) dat u uw politieke activiteiten moet stopzetten, dat u het land moet verlaten en dat u gearresteerd kan worden. Daarnaast werd u meermaals achtervolgd door auto's met geblindeerde ruiten, die mee opvolgden waar u campagne voerde en wie naar u kwam luisteren.

Op 30 mei 2018 nam u samen met uw gezin het vliegtuig naar Frankrijk waar jullie op 7 juni 2018 internationale bescherming verzochten. Op 30 april 2019 ontvingen jullie een weigeringsbeslissing en op 16 september 2019 werd ook het beroep dat jullie hiertegen aangetekend hadden, verworpen.

U werd op 24 september 2019 gerepatrieerd naar Georgië. U durfde daarbij niet in uw eigen woning verblijven, maar verbleef bij uw ouders en neven in Vedidkari en in Tbilisi. U liet aan enkele kennissen weten dat u terug in Georgië was en dat u zich opnieuw politiek zou engageren. U kreeg dan ook bezoek van Alasania en andere vrienden van de Vrije Democraten die gehoord hadden dat u terug in het dorp was. Diezelfde avond kwam de politie naar het huis van uw ouders om te eisen dat u zich zou aanmelden bij het politiebureau. U vreesde dat, als u hierop zou ingaan, de politie u vals zou beschuldigen of stiekem drugs in uw bezittingen zou steken. U slaagde erin u te verstoppen voor de politie en besloot vervolgens bij familie in Tbilisi te verblijven. Begin november 2019 reisde ook S. (...) met de kinderen naar Georgië. Zij verbleven bij haar moeder en bij tantes in Vedidkari.

Op 10 november 2019 wilde u het vliegtuig van Kutaisi naar België nemen, maar u merkte tijdens de rit naar de luchthaven dat u achtervolgd werd door een andere auto. Bij de ingang van de luchthaven merkte uw neef agenten op die afkomstig waren van Martvili. Door de aanwezigheid van de agenten werd u bang en wilde u de luchthaven niet meer binnengaan. U keerde terug en boekte een vlucht op een andere dag. Op 14 november 2019 nam u vervolgens wel het vliegtuig van Kutaisi naar België. Op 28 november 2019 diende u uw verzoek om internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 11 december 2019 nam uw vrouw met de kinderen het vliegtuig naar België, en op 16 december 2019 diende ook zij een verzoek om internationale bescherming in bij DVZ.

Op 10/11/2020 werd uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond bevonden door het CGVS. U diende op 14/12/2020 beroep in tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde op 04/01/2022 met arrest 266246 de beslissing van het CGVS.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 29/06/2022 een tweede asielverzoek in bij de bevoegde Belgische instanties. U houdt in deze nieuwe aanvraag vast aan de door u in het kader van uw eerste asielverzoek verklaarde asielproblemen. U vermeldt tevens een onbekend persoon die uw moeder periodisch benaderd met de vraag naar uw huidige verblijfplaats. Ook zou hij bedreigingen naar u toe uiten. Daarnaast maakt u gewag van opnames van u en uw collega's die in de aanloop van de verkiezingen van 2017 door medewerkers van de Georgische staatsveiligheid gemaakt werden. U en uw collega's waren zelf in het bezit van opnames waarop te zien was hoe u door medewerkers van staatsveiligheid op dat moment achtervolgd werd. Bij aankomst in België vroeg u uw collega's jullie eigen opnames op te sturen. Echter werden de opnames de dag na de verkiezingen uit jullie kantoor onttrokken. Tot slot stelt u dat de Georgische staat haar burgers naar 'de oorlog' stuurt en dat u niet meer wil deelnemen aan deze oorlog van de onrechtvaardigheid.

In het kader van uw tweede asielverzoek maakt u melding van een USB-stick die aan het CGVS zou overgemaakt worden. Tot op heden is dit niet gebeurd. Verder legt u geen andere, nieuwe documenten voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale

bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS kennelijk ongegrond werd bevonden omdat werd vastgesteld dat u en uw echtgenote geen substantiële redenen hebben opgegeven om uw land van herkomst niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of jullie voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State tegen de beslissing van de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek. De beoordeling daarvan staat dan ook vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er kan echter besloten worden dat met betrekking tot uw tweede verzoek een dergelijk element niet voorhanden is omwille van de volgende redenen.

Met betrekking tot de bijkomende elementen die u aanbrengt, zijnde enerzijds bedreigingen aan het adres van uw moeder vanwege een onbekend persoon en anderzijds opnames waarop te zien zou zijn hoe u in de aanloop van de verkiezingen in 2017 door personen van de Georgische staatsveiligheid achtervolgd werd, en die de door u uiteengezette moeilijkheden, met name de bedreigingen vanwege aanhangers van UNM en van Georgian Dream zouden bevestigen, moet immers worden benadrukt dat deze elementen louter betrekking hebben op aspecten die niet noodzakelijk ter discussie staan, maar geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling van uw asielmotieven, waarbij het CGVS het volgende kan opmerken: waar u met deze bijkomende verklaringen verwijst naar bedreigingen van G. (...) en UNM vanaf 2012 tot aan uw vertrek moet vooreerst worden gesteld dat enkele onaannemelijkheden in uw verklaringen en deze van uw echtgenote werden vastgesteld en dat deze – indien zou worden aangenomen dat u werkelijk in die periode nog bedreigingen had ontvangen – deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u met deze bijkomende elementen verwijst naar bedreigingen komende vanuit Georgian Dream benadrukt het CGVS dat niet werd uitgesloten dat u dergelijke bedreigingen ontving maar dat de ernst en actualiteit van uw vrees voor Georgian Dream ernstig gerelativeerd diende te worden omdat uw verklaringen over uw handelingen ná de aanval op het strand in 2017 gebreken vertoonden. Tot slot wijst het CGVS u opnieuw op het feit dat u geen gegronde reden had aangehaald waarom u in Georgië niet getracht had nationale bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten, voor wat betreft de bedreigingen die u zou hebben ondergaan vanaf 2012 tot aan uw definitief vertrek uit Georgië en inzake de incidenten van 2012 en 2017. U brengt geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt. Wat dit betreft, dient ook te worden aangestipt dat u niet in het bezit bent van de voornoemde opnames en deze bijgevolg niet kan voorleggen. (Verklaringen Volgend Verzoek, nr. 17) Inzake uw verklaring dat de Georgische staat haar burgers naar 'de oorlog' stuurt en dat u 'niet meer wil deelnemen aan deze oorlog van de onrechtvaardigheid', moet worden opgemerkt dat het hier een louter blote bewering betreft die u verder niet concretiseert en geen enkel verband houdt met uw persoonlijke situatie of voorgehouden moeilijkheden. (Verklaringen Volgend Verzoek, 21). Er is namelijk geen enkele aanwijzing dat u persoonlijk aan eender welke oorlog zou moeten deelnemen. Uw verklaring blijkt niet concreet of omstandig zijn, zodat hieruit alvast geen nieuwe elementen of feiten kunnen worden vastgesteld die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar voornoemd veilig derde land (supra) het non-refoulementbeginsel in het licht van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan echter elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggrijping naar zijn land van nationaliteit (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 et 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.S. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger afkomstig uit het dorp Vedicari van het district Martvili, geboren op (...). U bent gehuwd met S.M. (...) (°(...)), CGVS (...), O.V. (...), samen hebben jullie drie kinderen: O.M. (...) (°(...)), Z.M. (...) (°(...)) en M.M. (...) (°(...)). Uw gezin bevindt zich bij u in België.

U verklaarde dat u in 2003 of 2004 huwde met Sozar en dat jullie zich in het dorp Vedicari vestigden, waar uw man zich politiek engageerde voor de partij van de Vrije Democraten, opgericht door Irakli ALASANIA. Al gauw ondervonden jullie bedreigingen wegens zijn politieke engagement.

In augustus 2012 vond een gewelddadige bedreiging plaats tijdens het doopfeest van jullie dochter. Toen het doopfeest afgelopen was en uw man dronken lag te slapen, kwam Z.G. (...) samen met enkele compagnons naar jullie huis. G. (...) was aanhanger van United National Movement (UNM) en politiek tegenstander van uw man. Hij wilde het huis binnendringen om uw echtgenoot te intimideren. Bij het tumult sloeg de metalen deur van het huis tegen uw hoofd waardoor u een hoofdletsel opliep. De burens verjoegen de bedreigers, en de volgende ochtend werd u naar een dokter gebracht. U bleek een blijvend hoofdletsel opgelopen te hebben waardoor u chronische hoofdpijn en geheugenverlies hebt. U en uw gezin werden doorheen de jaren vaak geconfronteerd met bedreigingen en intimidaties, waarbij ook de kinderen pesterijen ondervonden.

Van 2012 tot 2015 werkte uw man voor Defensie in Senaki. Ook de kinderen gingen in Senaki naar school in plaats van in Vedicari, omdat zij daar minder geconfronteerd werden met bedreigingen en pesterijen door de activiteiten van hun vader. Vanaf 2015 hervatte uw man zijn politieke activiteiten en stelde hij zich verkiesbaar voor de lokale verkiezingen van oktober 2017. Naar aanleiding hiervan werd uw man op 10 augustus 2017 opnieuw gewelddadig bedreigd. Jullie vierden de verjaardag van jullie zoon Z. (...) op het strand samen met enkele vrienden en familieleden. Plots kwamen enkele mannen naar uw echtgenoot die hem bedreigden wegens zijn kandidatuur voor de verkiezingen. Hij werd daarbij geslagen en raakte ernstig gewond aan zijn oog. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht en later moest hij geopereerd worden, uw man behield blijvende ernstige schade aan zijn oog.

Op 30 mei 2018 namen u, uw man en de kinderen het vliegtuig naar Frankrijk waar jullie op 7 juni 2018 internationale bescherming verzochten. Op 30 april 2019 ontvingen jullie een weigeringsbeslissing, en op 16 september 2019 werd ook het beroep dat jullie hiertegen hadden aangetekend, verworpen.

Uw man werd op 24 september 2019 gerepatriëerd naar Georgië, waar hij opnieuw bedreigd werd. Begin november 2019 reisde ook u samen met de kinderen naar Georgië. Jullie verbleven bij uw ouders en uw tantes in Vedicari om verdere bedreigingen te vermijden. Enkele dagen nadien, op 13 november 2019, nam uw echtgenoot het vliegtuig naar België en op 28 november 2019 diende hij zijn verzoek om internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Omdat u zich erg onveilig voelde in Georgië reisde u samen met de kinderen uw man achterna op 11 december 2019. Op 16 december 2019 diende ook u een verzoek om internationale bescherming in bij DVZ.

Op 10/11/2020 werd uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond bevonden door het CGVS.

U diende op 14/12/2020 beroep in tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde op 04/01/2022 met arrest 266246 de beslissing van het CGVS.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 29/06/2022 een tweede asielverzoek in bij de bevoegde Belgische instanties. U houdt in deze nieuwe aanvraag vast aan de door u in het kader van uw eerste asielverzoek verklaarde asielproblemen, waarbij u stelt niet meer naar uw land terug te kunnen keren omwille van de politieke problemen van uw man. Ook zouden uw belagers al verscheidene malen gedreigd hebben uw kinderen te zullen vermoorden. Daarnaast vermeldt u gezondheidsproblemen te hebben.

In het kader van uw tweede asielverzoek legt u geen nieuwe documenten voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen over uw mentale situatie en uw hoofdletsel (CGVS I S. (...), p.7, p.11 en p.14; CGVS II S. (...), p.2-4, p.15-17) en uit de psychologisch attesten die u neerlegde (stuk 35, administratief dossier eerste verzoek), bleek immers dat u concentratieproblemen zou hebben en symptomen van PTSD zou vertonen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u tijdens uw gehoor in de mogelijkheid gesteld om pauze te nemen wanneer u dat wenste (CGVS II S. (...), p.3). Ook werd de beoordeling en beslissing van uw asielmotieven zo goed als uitsluitend gebaseerd op de verklaringen van uw man, waarbij het CGVS rekening heeft gehouden met eventuele psychologische moeilijkheden, hoofdpijn en concentratiestoornissen die u mogelijks te parten speelden bij de bevraging van uw asielmotieven tijdens uw beide persoonlijke onderhouds..

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaart immers dat u problemen aan uw hoofd, hartproblemen en geheugenproblemen heeft (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 13).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw tweede beschermingsverzoek deels op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw man in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek, namelijk de politieke problemen die uw man kende in het verleden. U verklaart dat jullie met de dood werden bedreigd en gepest werden. Ook raakten jullie beiden reeds gewond en dreigden ze jullie kinderen te vermoorden (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 17, 20, 23). Het desbetreffende beschermingsverzoek werd op basis van zijn verklaringen als niet-ontvankelijk beschouwd. Bijgevolg dient ook het tweede beschermingsverzoek dat door u werd ingediend als niet-ontvankelijk te worden beschouwd. De motivering van de beslissing in hoofde van uw man luidt als volgt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS kennelijk ongegrond werd bevonden omdat werd vastgesteld dat u en uw echtgenote geen substantiële redenen hebben opgegeven om uw land van herkomst niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of jullie voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State tegen de beslissing van de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek. De beoordeling daarvan staat dan ook vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er kan echter besloten worden dat met betrekking tot uw tweede verzoek een dergelijk element niet voorhanden is omwille van de volgende redenen.

Met betrekking tot de bijkomende elementen die u aanbrengt, zijnde enerzijds bedreigingen aan het adres van uw moeder vanwege een onbekend persoon en anderzijds opnames waarop te zien zou zijn hoe u in de aanloop van de verkiezingen in 2017 door personen van de Georgische staatsveiligheid achtervolgd werd, en die de door u uiteengezette moeilijkheden, met name de bedreigingen vanwege aanhangers van UNM en van Georgian Dream zouden bevestigen, moet immers worden benadrukt dat deze elementen louter betrekking hebben op aspecten die niet noodzakelijk ter discussie staan, maar geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling van uw asielmotieven, waarbij het CGVS het volgende kan opmerken: waar u met deze bijkomende verklaringen verwijst naar bedreigingen van G. (...) en UNM vanaf 2012 tot aan uw vertrek moet vooreerst worden gesteld dat enkele onaannemelijkheden in uw verklaringen en deze van uw echtgenote werden vastgesteld en dat deze – indien zou worden aangenomen dat u werkelijk in die periode nog bedreigingen had ontvangen – deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende

zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u met deze bijkomende elementen verwijst naar bedreigingen komende vanuit Georgian Dream benadrukt het CGVS dat niet werd uitgesloten dat u dergelijke bedreigingen ontving maar dat de ernst en actualiteit van uw vrees voor Georgian Dream ernstig gerelativeerd diende te worden omdat uw verklaringen over uw handelingen ná de aanval op het strand in 2017 gebreken vertoonden. Tot slot wijst het CGVS u opnieuw op het feit dat u geen gegronde reden had aangehaald waarom u in Georgië niet getracht had nationale bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten, voor wat betreft de bedreigingen die u zou hebben ondergaan vanaf 2012 tot aan uw definitief vertrek uit Georgië en inzake de incidenten van 2012 en 2017. U brengt geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt. Wat dit betreft, dient ook te worden aangestipt dat u niet in het bezit bent van de voornoemde opnames en deze bijgevolg niet kan voorleggen. (Verklaringen Volgend Verzoek, nr. 17) Inzake uw verklaring dat de Georgische staat haar burgers naar 'de oorlog' stuurt en dat u 'niet meer wil deelnemen aan deze oorlog van de onrechtvaardigheid', moet worden opgemerkt dat het hier een louter blote bewering betreft die u verder niet concretiseert en geen enkel verband houdt met uw persoonlijke situatie of voorgehouden moeilijkheden. (Verklaringen Volgend Verzoek, 21). Er is namelijk geen enkele aanwijzing dat u persoonlijk aan eender welke oorlog zou moeten deelnemen. Uw verklaring blijkt niet concreet of omstandig zijn, zodat hieruit alvast geen nieuwe elementen of feiten kunnen worden vastgesteld die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

U wijst verder ook op het feit dat jullie hier intussen beginnen te integreren en dat uw kinderen hier naar school gaan en niet terug willen (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 17). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet erop gewezen worden dat uw nood aan internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap beschikt, in casu Georgië. Uw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Georgië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakte echter niet aannemelijk hoe bovenstaande elementen bij terugkeer naar Georgië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kunnen deze elementen de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Waar u tot slot nog aanhaalt gezondheidsproblemen te hebben kan worden opgemerkt dat de verklaarde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar voornoemd veilig derde land (supra) het nonrefoulementbeginsel in het licht van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan echter elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terughrijving naar zijn land van nationaliteit (zie supra) het nonrefoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van "artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de

vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals van de voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginselen”.

Verzoekende partijen betogen:

“Dat tegenpartij, hoewel zij van mening is dat verzoekers geen nieuwe elementen aandragen, de door verzoeker aangedragen aanvullende elementen analyseert.

Dat het feit dat zij deze elementen moet analyseren, aantoont dat zij deze elementen niet kende en dat het dus om nieuwe elementen gaat.”

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op de motieven die inzake de door hen aangevoerde nieuwe elementen zijn opgenomen in de bestreden beslissing en voeren zij aan:

“Dat de bedreigingen tegen de moeder van verzoeker ten tijde van de eerste beslissing echter niet bekend waren bij tegenpartij.

Dat dit element dus de kansen van verzoekers op het verkrijgen van de vluchtelingenstatus kan vergroten.

Dat het CGVS de realiteit van de inval in augustus 2019 nooit in twijfel heeft getrokken.

Dat het preciseert dat niet kan worden uitgesloten dat verzoekers door Georgian Dream werden bedreigd, maar dat de ernst en de actualiteit van de vrees kunnen worden gerelativeerd.

Dat het feit dat de moeder van verzoeker werd bedreigd, aantoont hoe actueel de vrees is in geval van terugkeer en dat er zelfs enkele jaren na de verkiezingen nog steeds een risico van vervolging bestaat in geval van terugkeer.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“- de bestreden beslissingen te herzien;

- en hen aldus rechtstreeks de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of, ten subsidiaire titel of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;

- ten volkomen subsidiaire orde, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken terug te zenden”.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekende partijen leggen op 9 maart 2023 bij wijze van reactie op de beschikking die op grond van artikel 39/62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) werd genomen door de Raad en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het betreft algemene landeninformatie met betrekking tot de politieke spanningen (tussen de UNM en de Georgian Dream), de protesten, het tegen het Westen ingenomen standpunt door de meerderheidspartij en de gepleegde mensenrechtenschendingen in de gevangenissen in Georgië.

Verzoekende partijen geven in hun aanvullende nota aan dat verzoeker in het verleden lid was van de partij Georgian Dream en verschillende malen werd aangevallen vanwege zijn politieke banden. Volgens verzoekende partijen is het duidelijk dat zij in de huidige situatie in Georgië dezelfde problemen riskeren te ondervinden als deze die zij reeds eerder hebben meegemaakt.

3.2.1. Verweerder legt op 8 maart 2023 bij wijze van reactie op de voormelde beschikking en door middel van een aanvullende nota een COI Focus neer van 16 januari 2023 inzake de algemene situatie in Georgië (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

3.2.2. Verweerder legt op 8 mei 2024 door middel van een aanvullende nota een COI Focus neer van 11 december 2023 inzake de algemene situatie in Georgië (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissing die ten aanzien van verzoeker werd genomen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partijen laten ook de bestreden beslissing die ten aanzien van verzoekster werd genomen geheel ongemoeid en ondernemen niet de minste poging teneinde deze beslissing te weerleggen of te betwisten waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen over uw mentale situatie en uw hoofdletsel (CGVS I S. (...), p.7, p.11 en p.14; CGVS II S. (...), p.2-4, p.15-17) en uit de psychologisch attesten die u neerlegde (stuk 35, administratief dossier eerste verzoek), bleek immers dat u concentratieproblemen zou hebben en symptomen van PTSD zou vertonen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u tijdens uw gehoor in de mogelijkheid gesteld om pauze te nemen wanneer u dat wenste (CGVS II S. (...), p.3). Ook werd de beoordeling en beslissing van uw asielmotieven zo goed als uitsluitend gebaseerd op de verklaringen van uw man, waarbij het CGVS rekening heeft gehouden met eventuele psychologische moeilijkheden, hoofdpijn en concentratiestoornissen die u mogelijks te parten speelden bij de bevraging van uw asielmotieven tijdens uw beide persoonlijke onderhouden..

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaart immers dat u problemen aan uw hoofd, hartproblemen en geheugenproblemen heeft (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 13).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze in het geheel niet aanvechten of betwisten, onverminderd overeind.

Dient aldus te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er te dezen bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet *in concreto* hoe zulks op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

4.3. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten,

tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd door verweerder en met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde problemen en vrees onder meer geoordeeld: *“Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal blijkt dat u uw land ontvluchtte omdat u en uw gezin bedreigd worden door aanhangers van UNM en van Georgian Dream.*

Vooreerst dient ingegaan te worden op de bedreigingen ten aanzien van u en uw gezin door partijleden van UNM, namelijk de gewelddadige inval in uw huis in 2012 en de daarop volgende mondelinge bedreigingen.

Het CGVS acht uw verklaringen over de inval in uw huis door G. (...) in augustus 2012 niet onaannemelijk. Uw verklaringen hierover waren coherent en u legde ook een youtube video neer van een politiek praatprogramma van eind 2012 waarin een partijgenoot van u vertelt over de inval in uw huis (zie stuk 32). Ook heeft het CGVS begrip voor de mentale impact die deze gebeurtenissen gehad zouden hebben op de psychologische toestand van uw vrouw, daarbij verwijzend naar de psychologische attesten die zij neerlegde (zie stuk 35). Echter, het CGVS stelt vast dat deze gebeurtenis dateerde van augustus 2012, vóór de politieke omwentelingen in de herfst van 2012 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Gezien deze inval reeds acht jaar geleden plaatsvond en kaderde in een totaal andere politieke context, dient erop gewezen te worden dat de bedreiging van toen niet meer als actueel beschouwd kan worden en dus op heden ontoereikend is om op zichzelf als grondslag te dienen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus aan u en uw gezin.

Wat betreft de bedreigingen uitgaande van G. (...) of UNM-aanhangers ná deze huisinval in augustus 2012 stelt het CGVS vast dat u incoherente verklaringen aflegde over wanneer u voor het laatst persoonlijk en rechtstreeks door Z. G. (...) bedreigd werd. Zo zei u eerst zelf dat G. (...) sinds 2013 enkel oppositie voert en u niet meer kan bedreigen. U zei dat de laatste bedreiging die u persoonlijk van G. (...) vernam, dateert van vóór de verkiezingen van 2012. Sindsdien vernam u enkel via gemeenschappelijke kennissen bedreigingen van G. (...). Zo zou G. (...) u laten weten dat hij, eens hij weer aan de macht is, u zal laten arresteren (CGVS I S. (...), p.16-17). Toen u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud nogmaals gevraagd werd van wanneer de laatste bedreiging door UNM-partijleden dateert, vertelde u over een grondconflict met UNM en situeerde u dit in 2013. Toen u erop gewezen werd dat dit incident toch al dateert van lange tijd geleden en toen u gevraagd werd of u ook recenter nog problemen hebt gehad met UNM, vertelde u dat u in 2017 nog bedreigd werd door G. (...) toen jullie elkaar toevallig ontmoetten bij een begrafenis (CGVS II S. (...), p.11-12). Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u bij uw eerste en tweede persoonlijke onderhoud ongerijmde verklaringen aflegt over wanneer u nu voor het laatst persoonlijk bedreigd zou zijn geweest door G. (...), wat de aannemelijkheid van uw verklaringen hierover aantast.

Zelfs indien de bedreigingen van G. (...) of UNM-leden sinds 2012 tot op heden zijn blijven duren en ernstig zouden zijn, valt moeilijk aan te nemen dat u Georgië pas in mei 2018 voor het eerst ontvluchtte. Buiten uw werk voor het Ministerie van Defensie bleef u immers met uw gezin in Vedidkari wonen en na 2015 vatte u uw politieke activiteiten in de regio weer gewoon aan (CGVS I S. (...), p.11). Als uiteindelijke reden voor uw vertrek uit Georgië, respectievelijk in mei 2018 en november 2019, haalde u bovendien niet de bedreigingen door G. (...) en UNM, maar wel de bedreigingen door Gr. (...) en Georgian Dream aan (CGVS I S. (...), p.12). Bij DVZ vertelde uw vrouw wel over de bedreigingen door G. (...), maar uzelf vermeldde de problemen met G. (...) en UNM bij DVZ zelfs helemaal niet als reden voor uw vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië (zie vragenlijst DVZ, vragen 3.4, 3.5, 3.7 en 3.8). Indien u na augustus 2012 werkelijk nog bedreigingen zou hebben ondervonden van G. (...) of UNM-vertegenwoordigers, blijkt uit uw verklaringen over uw woonplaats en handelen na 2012 dat deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens dient ingegaan te worden op de bedreigingen ten aanzien van u en uw gezin door partijleden van Georgian Dream, namelijk de aanval op het strand in augustus 2017, de voortdurende mondelinge bedreigingen en intimidaties, en uw vrees voor onrechtmatige arrestatie door de politie. Op basis van uw verklaringen en COI over de lokale verkiezingen van 2017 sluit het CGVS niet uit dat u in de aanloop van de verkiezingen en uw campagne mogelijks bedreigingen ondervond en onder druk gezet werd door uw politieke tegenstanders van Georgian Dream, waarbij u op het strand werd aangevallen. Maar uw verklaringen over uw handelingen ná de aanval op het strand vertonen gebreken, waardoor de ernst en actualiteit van uw vrees voor Georgian Dream alsnog ernstig gerelativeerd dient te worden, en dit om de volgende redenen.

Ten eerste merkt het CGVS op dat uw relaas op verschillende vlakken ernstige vragen oproept over de logica binnen uw relaas en de ernst van de bedreigingen die u aanhaalt. Zo vertelde u dat u op 10 augustus 2017 op het strand aangevallen werd in opdracht van Georgian Dream (CGVS I S. (...), p.11). Maar u hebt pas maanden later, namelijk op 30 mei 2018 het land verlaten (CGVS I S. (...), p.3). Gevraagd waarom u ondanks uw vrees nog zo lang in Georgië bent gebleven, zei u dat u al in december besliste om het land te verlaten, maar dat u tijd nodig had om uw reis in orde te brengen. In februari kreeg u de paspoorten van uzelf en uw gezin, en de eerst mogelijke vlucht was volgens u in mei (CGVS II S. (...), p.20). Echter, indien u werkelijk dermate ernstige bedreigingen ontving kan niet ingezien worden waarom u pas in december besloot om het land te verlaten, noch waarom de eerst mogelijke vlucht na het verkrijgen van de paspoorten volgens

u pas in mei was. U zei dat u vanaf februari afstand probeerde te doen van uw politieke activiteit en dat u soms in Martvili, soms in Tbilisi verbleef (CGVS II S. (...), p.20). Ook hier doet het de wenkbrauwen fronsen dat u deze beslissing pas in februari genomen zou hebben. U zei immers dat er tussen augustus 2017 en mei 2018 nog incidenten hadden plaatsgevonden en dat u bedreigingen van hen kreeg dat u het land moest verlaten (CGVS I S. (...), p.23). Niettegenstaande u nog bedreigingen bleef ontvangen en zich genoodzaakt zag periodiek onder te duiken in Tbilisi, blijkt uit uw overige verklaringen dat u na de aanval op het strand wel nog gewoon openlijke discussies durfde aangaan met uw bedreiger Gr. (...). U vertelde dat u enkele weken na de aanval op het strand aanwezig was op een volksvergadering samen met Gr. (...) en de broers Su. (...). Tijdens deze vergadering raakte u met hen in een woordenwisseling verwickeld, waarna u werd weggestuurd van de vergadering (CGVS II p.8). Uw laattijdige vertrek uit Georgië en uw aangehouden politiek activisme, waarbij u zich openlijk durfde uitspreken tegen uw voornaamste bedreigers, druist dan ook rechtstreeks in tegen de ernst van de geweldsfeiten die u aanhaalt en de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Georgië.

Eenzelfde gebrek aan logica tussen uw beweerde vrees enerzijds, en de handelingen die u stelt anderzijds, kan vastgesteld worden met betrekking tot uw activiteiten in Georgië ná uw terugkeer vanuit Frankrijk. Na uw weigeringsbeslissing in Frankrijk werd u op 24 september 2019 gedwongen gerepatrieerd naar Georgië, waar u vervolgens ongeveer anderhalve maand verbleef (CGVS I S. (...), p.3). U ging naar het gemeentehuis om uw vluchtelingenkaart te vernieuwen en liep daar burgemeester Gr. (...) tegen het lijf. U zei dat Al. (...) en uw vrienden in Georgië vernomen hadden dat u terug in het land was, waarna Al. (...) bij u kwam avondeten. Kort na zijn bezoek werd u door een kennis gewaarschuwd dat burgemeester Gr. (...) u nooit met rust zou laten, en dat Gr. (...) u zou laten arresteren of doen zwijgen indien u politiek actief bleef. Ook de politie kwam langs om te eisen dat u zich kwam aanmelden bij het politiekantoor (CGVS I S. (...), p.6-7 en p.24). Ook hier roept uw relaas ernstige vraagtekens op. Het doet de wenkbrauwen fronsen dat u na uw terugkeer vrijwillig naar het gemeentehuis gaat en daar simpelweg uw voornaamste bedreiger, die u net koste wat kost had trachten te ontwijken door naar Frankrijk te vluchten met uw gezin, tegen het lijf liep. Dat u ook uw terugkeer naar Georgië niet onder de radar hield, maar gewoon onder uw politieke kennissenkring liet weten dat u terug was en Al. (...) bij u thuis ontving, druist ook rechtstreeks in tegen uw stelling dat u zich genoodzaakt zag onder te duiken voor uw bedreigers. Uit uw relaas blijkt een onvoorzichtigheid en naïviteit die dermate contrasteert met de ernst van de bedreigingen die u vreest, dat aan uw verklaringen over de voortdurende bedreigingen door Georgian Dream moeilijk geloof kunnen worden gehecht.

Bovenstaande wordt voorts bevestigd door het merkwaardige gebrek aan kennis en interesse dat bleek uit uw verklaringen over de situatie van uw vrouw en kinderen na hun terugkeer naar Georgië vanuit Frankrijk. U werd zelf op 24 september 2019 gerepatrieerd naar Georgië, maar uw gezin volgde pas begin november 2019. U reisde vervolgens op 14 november 2019 naar België, en uw vrouw en kinderen bleven nog tot 11 december 2019 in Georgië (Verklaring DVZ So. (...), rubriek 31; Verklaring DVZ S. (...), rubriek 31). Zij bleven dus nog een kleine maand na uw vertrek in Georgië. U zei dat uw gezin na uw vertrek bij de moeder en de nicht/neef van uw echtgenote introk, maar u wist niet vanaf wanneer zij daarnaartoe verhuisd zouden zijn. U bleek niet te weten hoe deze familieleden heetten bij wie uw vrouw introk (CGVS I S. (...) p.4-5). U wist evenmin of uw vrouw na uw vertrek benaderd was door de politie, en of zij al dan niet aanwezig was toen de politie naar uw moeder kwam om naar u te vragen (CGVS I S. (...) p.24). Gezien uw vrouw en kinderen achterbleven in de regio Martvili, waar ook uw bedreigers zich bevonden, doet uw gebrek aan interesse in hun veiligheidssituatie de wenkbrauwen fronsen. Uit uw verklaringen over de aanval op het strand zou immers moeten blijken dat uw bedreigers een gewelddadige aanval in de nabijheid van uw gezin niet schuwden.

Het geheel van deze vaststellingen maakt dat ernstige kanttekeningen dienen te worden geplaatst bij de ernst van de bedreigingen door Georgian Dream-vertegenwoordigers zoals burgemeester Gr. (...) en de broers Su. (...)."

De Raad sprak zich inzake de voormelde motieven en beoordeling in arrest nr. 266 246 van 4 januari 2022, geveld inzake het beroep dat verzoekende partijen in het kader van hun vorige verzoek om internationale bescherming indienden, uit als volgt:

"In het bijzonder wordt door verwerende partij gemotiveerd dat (A) wat betreft de bedreigingen door partijleden van UNM, namelijk de gewelddadige inval in hun huis in 2012 en de daarop volgende mondelinge bedreigingen, opgemerkt moet worden dat (i) de inval in hun huis door G. in augustus 2012, die op zich niet onaannemelijk wordt geacht, dateert van vóór de politieke omwentelingen in de herfst van 2012 en aldus kaderde in een totaal andere politieke context, waardoor de bedreiging van toen niet meer als actueel kan worden beschouwd en dus op heden ontoereikend is om op zichzelf als grondslag te dienen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, (ii) eerste verzoekende partij incoherente verklaringen aflegt over de bedreigingen uitgaande van G. of UNM-aanhangers ná deze huisinval in augustus 2012, en (iii) zelfs indien de bedreigingen van G. of UNM-leden sinds 2012 tot op heden zijn blijven duren en ernstig zouden zijn, moeilijk valt aan te nemen dat zij Georgië pas in mei 2018 voor het eerst ontvluchtte, en uit haar verklaringen over haar woonplaats en handelen na 2012 dan ook blijkt dat, indien zij na augustus 2012 werkelijk nog bedreigingen zou hebben ondervonden van G. of UNM-vertegenwoordigers, deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig

zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, waarbij tevens wordt opgemerkt dat eerste verzoekende partij op het Commissariaat-generaal als uiteindelijke reden voor haar vertrek uit Georgië niet de bedreigingen door G. en UNM aanhaalt, maar wel de bedreigingen door Gr. en Georgian Dream, en bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs de problemen met G. en UNM helemaal niet vermeldde als reden voor haar vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië; (B) wat betreft de bedreigingen door partijleden van Georgian Dream, namelijk de aanval op het strand in augustus 2017, de voortdurende mondelinge bedreigingen en intimidaties, en de vrees van eerste verzoekende partij voor onrechtmatige arrestatie door de politie, op zich niet uitgesloten wordt dat eerste verzoekende partij in de aanloop van de verkiezingen en haar campagne mogelijks bedreigingen ondervond en onder druk gezet werd door haar politieke tegenstanders van Georgian Dream, waarbij zij op het strand werd aangevallen, doch dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van eerste verzoekende partij over haar handelingen ná de aanval op het strand gebreken vertonen, waardoor de ernst en actualiteit van haar vrees voor Georgian Dream alsnog ernstig gerelativeerd dient te worden, aangezien (i) eerste verzoekende partij op 10 augustus 2017 op het strand werd aangevallen in opdracht van Georgian Dream, maar pas maanden later, namelijk op 30 mei 2018 het land verliet, (ii) zij verder pas in februari 2018 de beslissing nam om afstand te doen van haar politieke activiteit en soms in Martvili, soms in Tbilisi verbleef, temeer nu zij stelt dat er tussen augustus 2017 en mei 2018 nog incidenten hadden plaatsgevonden en dat zij bedreigingen kreeg dat zij het land moest verlaten, (iii) uit haar overige verklaringen blijkt dat, niettegenstaande zij nog bedreigingen bleef ontvangen en zich genoodzaakt zag periodiek onder te duiken in Tbilisi, zij na de aanval op het strand wel nog gewoon openlijke discussies durfde aangaan met haar bedreiger Gr. en enkele weken na de aanval op het strand aanwezig was op een volksvergadering samen met Gr. en de broers Su., tijdens dewelke zij met hen in een woordenwisseling verwikkeld geraakte, waarna zij werd weggestuurd van de vergadering, (iv) zij ook haar terugkeer naar Georgië in 2019 niet onder de radar hield en daarentegen gewoon onder haar politieke kennissenkring liet weten dat zij terug was en Al. bij haar thuis ontving, hetgeen rechtstreeks indruist tegen haar stelling dat zij zich genoodzaakt zag onder te duiken voor haar bedreigers, en (v) eerste verzoekende partij ten slotte een gebrek aan kennis en interesse vertoont over de situatie van haar vrouw en kinderen in Georgië na hun terugkeer naar Georgië vanuit Frankrijk, die nog tot 11 december 2019 in Georgië bleven terwijl eerste verzoekende partij op 14 november 2019 naar België reisde;

(...)

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen overtuigende argumenten aanhalen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht stellen.

2.2.5. Waar verzoekende partijen duiden op de impact die de inval in hun huis door G. in augustus 2012 had op hun psychologische toestand en stellen dat verwerende partij deze dreiging dan ook onterecht als niet-actueel beschouwd, volgt de Raad evenwel verwerende partij waar deze stelt dat, aangezien deze inval reeds acht jaar geleden plaatsvond en kaderde in een totaal andere politieke context, de bedreiging van toen niet meer als actueel beschouwd kan worden en dus op heden ontoereikend is om op zichzelf als grondslag te dienen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus. Het gegeven dat deze gebeurtenissen een mentale impact hadden op hun psychologische toestand, en in het bijzonder op de psychologische toestand van tweede verzoekende partij, zo blijkt uit de door haar bijgebrachte psychologische attesten (bijlage 3 van het verzoekschrift; administratief dossier S. M., map documenten, stuk 5, doc. 35; administratief dossier So. S., stuk 6, doc. 35), doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

2.2.6. Voorts meent de Raad dat het verweer van verzoekende partijen dat verwerende partij “zich om details bekommert om het relaas van verzoekers in twijfel te trekken” allerminst soelaas biedt om de verschillende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen te ontkrachten, die bovendien geenszins betrekking hebben op “details” doch wel op essentiële elementen van het voorgehouden asielrelaas, met name de door verzoekende partijen aangehaalde bedreigingen vanwege aanhangers van UNM en van Georgian Dream.

2.2.7. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat de motivering dat de bedreigingen onvoldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een vervolging een “volkomen subjectieve beoordeling” betreft en dat er bovendien aan herinnerd moet worden dat eerste verzoekende partij naar aanleiding van de aanval op het strand een oog verloor, waardoor men zich kan afvragen wat verwerende partij wel als voldoende zwaarwichtig acht, onderstreept de Raad evenwel dat in de bestreden beslissingen verschillende pertinente vaststellingen worden gedaan die de beweerde ernst van de aangehaalde bedreigingen ondergraven. Zowel wat betreft de bedreigingen uitgaande van G. of UNM-aanhangers na de huisinval in augustus 2012 als wat betreft de bedreigingen door partij Georgian Dream, namelijk de aanval op het strand in augustus 2017 en de voortdurende mondelinge bedreigingen en intimidaties, wordt immers vastgesteld dat het gedrag van eerste verzoekende partij indruist tegen de beweerde ernst van de aangehaalde bedreigingen en geweldsfeiten en de voorgehouden vrees bij terugkeer naar Georgië. In het bijzonder wordt erop gewezen dat eerste verzoekende partij Georgië pas in mei 2018 voor het eerst ontvluchtte, dat zij na de aanval op het strand nog gewoon openlijke discussies durfde aangaan met haar bedreiger Gr. (...), dat zij haar terugkeer naar Georgië in september 2019 niet onder de radar hield en dat zij verder een gebrek aan interesse vertoont in de veiligheidssituatie van haar vrouw en kinderen die na haar vertrek op 14 november 2019 naar België nog een kleine maand in Georgië verbleven, meer bepaald tot 11 december 2019. Gelet op deze vaststellingen,

maken verzoekende partijen dan ook niet aannemelijk dat er wat betreft deze bedreigingen en de aanval op het strand een actuele, gegronde vervolgingsvrees bestaat in hun hoofde. Wat betreft de aanval op het strand, wijst de Raad er bovendien nog op dat in de bestreden beslissingen tevens wordt opgemerkt dat de documenten die verzoekende partijen dienaangaande bijbrengen – i.e. een originele getuigenverklaring, drie originele documenten van een oogkliniek waar eerste verzoekende partij in behandeling was in februari 2018, een origineel medisch attest van september 2019 waarin geattesteerd wordt dat eerste verzoekende partij een oogletsel opliep door een vuistslag, en een afspraakbrief in het ziekenhuis van Nantes – dateren van ten vroegste februari 2018 en dat geen enkel stuk wordt neergelegd dat dateert van vlak na de aanval, hoewel eerste verzoekende partij toen ook al medisch behandeld werd in het ziekenhuis. Er wordt dan ook niet ontegenzeggelijk aangetoond dat het oogletsel van eerste verzoekende partij werkelijk ontstaan is bij de aanval op het strand.

2.2.8. Waar hen in de bestreden beslissingen verweten wordt pas in mei 2018 een eerste keer Georgië te hebben verlaten, merken verzoekende partijen op dat de oorzaak van hun vertrek de aanval op het strand van 10 augustus 2017 was, dat eerste verzoekende partij vervolgens de verkiezingen van oktober afwachtte, gezien zij hoopte bescherming te kunnen genieten bij een overwinning, en dat zij ten slotte geen vliegticket vonden om eerder het land te verlaten. Verzoekende partijen menen nog dat het hen niet verweten kan worden dat zij niet onmiddellijk hun land verlieten maar dit pas deden toen zij vaststelden dat hun veiligheid in Georgië niet meer gewaarborgd kon worden. De Raad is evenwel van oordeel dat, zoals ook door verwerende partij in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd, indien eerste verzoekende partij werkelijk dermate ernstige bedreigingen ontving, waaronder de aanval op het strand op 10 augustus 2017, niet ingezien kan worden waarom zij en haar gezin pas maanden nadien, op 30 mei 2018, het land verlieten. Dat zij in dergelijke omstandigheden eerst nog de verkiezingen wilde afwachten, hypothekeert op ernstige wijze de door haar beweerde ernst van de bedreigingen aan haar adres. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat het vervolgens nog tot in december duurde vooraleer zij besliste om haar land te verlaten (notities CGVS man d.d. 7/10/2020, p. 20). Dat de eerst mogelijke vlucht die zij konden nemen pas in mei zou zijn geweest (notities CGVS man d.d. 7/10/2020, p. 20), is voorts geenszins ernstig.

2.2.9. Verder is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen op geen enkele wijze in concreto afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissingen omtrent de aangehaalde bedreigingen van G. of UNM-leden dat eerste verzoekende partij op het Commissariaat-generaal als uiteindelijke reden voor haar vertrek uit Georgië, respectievelijk in mei 2018 en november 2019, niet de bedreigingen door G. en UNM, maar wel de bedreigingen door Gr. en Georgian Dream aanhaalde, en bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs problemen met G. en UNM helemaal niet vermeldde als reden voor haar vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië. Hun betoog in het verzoekschrift dat verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort zijn en snel verlopen en bovendien zonder aanwezigheid van een raadsman plaatsvinden, kan niet vergoelijken waarom eerste verzoekende partij naliet de problemen met G. en UNM bij de Dienst Vreemdelingenzaken te vermelden als reden voor haar vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië. De Raad wijst er immers op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van eerste verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt. Indien eerste verzoekende partij bij terugkeer werkelijk een vrees koestert omwille van deze bedreigingen vanwege G. of UNM-leden, kan redelijkerwijze van haar worden verwacht dat zij hiervan gewag zou hebben gemaakt tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen zij echter naliet. Deze omissie ondergraaft dan ook de ernst van deze bedreigingen. Waar verzoekende partijen er nog op duiden dat er geen raadsman aanwezig was tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, merkt de Raad op dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaringen aflegt. Verzoekende partijen tonen overigens niet aan hoe de door eerste verzoekende partij weergegeven versie van haar asielmotieven anders zou kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman. Waar verzoekende partijen in dit verband nog wijzen op het schedeltrauma en de geheugenstoornissen in hoofde van tweede verzoekende partij, ziet de Raad niet in hoe dit een verklaring kan vormen voor voormelde omissie in de verklaringen van eerste verzoekende partij.

2.2.10. Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen omtrent het gedrag van eerste verzoekende partij ná haar terugkeer vanuit Frankrijk, merken verzoekende partijen op dat “wat betreft zijn formaliteiten bij het gemeentehuis (...) deze bij het gemeentehuis van TBILISSI al gedaan werden, maar niet bij dat van zijn verblijfplaats” en dat “de partij, afgezien van de formaliteiten van verzoeker bij het gemeentehuis, al kennis genomen had van de aanwezigheid van verzoeker in Georgië gezien de politie zich drie dagen na zijn aankomst al bij verzoeker had aangemeld”. Aangezien haar aanwezigheid al gekend was, had eerste verzoekende partij geen reden om haar aanwezigheid te verbergen. De Raad is evenwel van oordeel dat voormeld verweer niet kan worden aangenomen. Vooreerst komt het allerminst overtuigend over dat

verzoekende partijen post factum beweren dat eerste verzoekende partij na haar terugkeer voor haar vluchtelingenkaart naar het gemeentehuis van Tbilisi ging en niet naar het gemeentehuis in Martvili, waar haar voornaamste bedreiger, Gr., burgemeester was, nu het wel bijzonder toevallig overkomt dat eerste verzoekende partij deze laatste zou tegenkomen in het gemeentehuis van Tbilisi. De vaststelling in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoekende partij na haar terugkeer vrijwillig naar het gemeentehuis gaat en daar simpelweg haar voornaamste bedreiger, die zij net koste wat kost had trachten te ontwijken door naar Frankrijk te vluchten met haar gezin, tegen het lijf liep, blijft dan ook onverminderd overeind. Ook kan, gelet op de door haar voorgehouden vrees, aangenomen worden dat zij onder de radar zou trachten te blijven. Dat de partij reeds op de hoogte was van haar terugkeer, doet hieraan geen enkele afbreuk, nu immers ook dan nog verwacht kan worden dat zij het risico om gevonden te worden door haar belagers zou minimaliseren. Dat zij na haar terugkeer in Georgië niettemin nog op bezoek ging bij haar politieke kennissen (notities CGVS man d.d. 13/02/2020, p. 7) en bij haar ouders, waar zij bovendien bezocht werd door Al. (notities CGVS man d.d. 13/02/2020, p. 24), ondergraaft dan ook verder de door haar voorgehouden vrees voor Gr. en de partij Georgian Dream.

2.2.11. Inzake het vastgestelde gebrek aan kennis en interesse in hoofde van eerste verzoekende partij over de situatie van haar vrouw en kinderen na hun terugkeer naar Georgië vanuit Frankrijk, stellen verzoekende partijen dat het vooral eerste verzoekende partij was die opgezocht werd, dat het daarom des te gevaarlijker was om samen te vluchten, dat “verzoekster bovendien regelmatig van woonst veranderde door bij haar moeder, dan haar nicht of haar neef te verblijven” en dat “het voor verzoeker niet mogelijk was om te weten bij welke neef of nicht zij zich precies bevond, des te meer dat verzoekster er veel heeft”. De Raad is evenwel van oordeel dat redelijkerwijze van eerste verzoekende partij zou mogen worden verwacht dat zij zich zou vergewissen van de veiligheid van haar gezinsleden die nog in Georgië achterbleven in de regio Martvili, waar ook haar bedreigers zich bevonden. Het betoog dat het voor haar niet mogelijk was om te weten bij welke neef of nicht haar gezinsleden precies verbleven omdat haar vrouw veel neven en nichten heeft, is verder niet ernstig. Er kan immers niet worden ingezien waarom eerste verzoekende partij niet eenvoudigweg aan haar vrouw zou kunnen vragen bij wie zij verbleef.

2.2.12. Waar verwerende partij de verklaringen van eerste verzoekende partij over de politie bij de luchthaven van Kutaisi weinig logisch acht, wat de aannemelijkheid van haar vrees voor onrechtmatige arrestatie door de politie in opdracht van Gr. ondermijnt, werpen verzoekende partijen op dat het feit dat eerste verzoekende partij besloot om een andere vlucht te boeken in plaats van het risico te nemen die dag aangehouden te worden integendeel aantoont dat zij werkelijk vreesde aangehouden te worden. Tevens wijzen zij op de door hen bijgebrachte vliegtickets van 10 en 14 november. De Raad wijst er evenwel op dat eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij dacht dat de agenten er stonden om zich te kunnen verzekeren dat zij werkelijk vertrokken was en Georgië verlaten had (notities CGVS S. d.d. 7 oktober 2020, p. 18-19). In het licht van deze verklaring, houdt het dan ook wel degelijk weinig steek dat eerste verzoekende partij net daarom besloot om het land niet te verlaten. Het louter gegeven dat eerste verzoekende partij zowel een “boarding pass” op datum van 10 november 2019 als een vliegticket op datum van 14 november 2019 voorlegt (administratief dossier S. M., stuk 5, map documenten, doc. 9; administratief dossier So. S., stuk 6, map documenten, doc. 9) volstaat niet om de door eerste verzoekende partij beweerde gang van zaken aan te tonen.”

Verzoekende partijen dienden tegen het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Derhalve geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen en beoordeling, te dezen kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het licht van het voorgaande en het hoger vermelde wetsartikel, wordt in de bestreden beslissingen geheel terecht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de bijkomende elementen die u aanbrengt, zijnde enerzijds bedreigingen aan het adres van uw moeder vanwege een onbekend persoon en anderzijds opnames waarop te zien zou zijn hoe u in de aanloop van de verkiezingen in 2017 door personen van de Georgische staatsveiligheid achtervolgd werd, en die de door u uiteengezette moeilijkheden, met name de bedreigingen vanwege aanhangers van UNM en van Georgian Dream zouden bevestigen, moet immers worden benadrukt dat deze elementen louter betrekking hebben op aspecten die niet noodzakelijk ter discussie staan, maar geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling van uw asielmotieven, waarbij het CGVS het volgende kan opmerken: waar u met deze bijkomende verklaringen verwijst naar bedreigingen van G. (...) en UNM vanaf 2012 tot aan uw vertrek moet vooreerst worden gesteld dat enkele onaannemelijkheden in uw verklaringen en deze van uw

echtgenote werden vastgesteld en dat deze – indien zou worden aangenomen dat u werkelijk in die periode nog bedreigingen had ontvangen – deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u met deze bijkomende elementen verwijst naar bedreigingen komende vanuit Georgian Dream benadrukt het CGVS dat niet werd uitgesloten dat u dergelijke bedreigingen ontving maar dat de ernst en actualiteit van uw vrees voor Georgian Dream ernstig gerelativeerd diende te worden omdat uw verklaringen over uw handelingen ná de aanval op het strand in 2017 gebreken vertoonden.

(...)

U brengt geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt. Wat dit betreft, dient ook te worden aangestipt dat u niet in het bezit bent van de voornoemde opnames en deze bijgevolg niet kan voorleggen. (Verklaringen Volgend Verzoek, nr. 17)”.

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De motieven inzake hun verklaringen met betrekking tot de beweerde opnames van in 2017, laten verzoekende partijen volledig onverlet. Dient overigens te worden vastgesteld dat het bestaan van deze vermeende opnames reeds door verzoeker werd aangehaald in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen (administratief dossier verzoeker, map eerste aanvraag, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.22-23), dat verzoekende partijen deze opnames desondanks tot op heden niet neerleggen en dat hun verklaringen dienaangaande bijgevolg hoe dan ook niet als nieuw element in de hoger vermelde zin kunnen worden beschouwd. Door eenvoudigweg opnieuw te wijzen op hun eerder in het kader van het onderhavige verzoek om internationale bescherming afgelegde verklaringen betreffende de bedreigingen ten aanzien van de moeder van verzoeker, doen verzoekende partijen verder op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Ten aanzien van deze verklaringen, dient te worden vastgesteld dat dit in wezen louter bijkomende, blote en niet-gestaafde beweringen betreffen die volledig in het verlengde liggen van en niets toevoegen aan de asielmotieven ten aanzien waarvan reeds tijdens het vorige verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen werd geoordeeld dat deze geen aanleiding konden geven tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoekende partijen. Door in hun verklaring volgend verzoek eenvoudigweg te beweren dat de moeder van verzoeker nog werd bedreigd, ontkrachten verzoekende partijen de in het kader van hun vorige verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen dan ook op generlei wijze en werpen zij hierop geen ander licht. Bijkomend kan ten aanzien van de beweerde bedreigingen ten aanzien van de moeder worden opgemerkt dat ook deze beweerde bedreigingen intussen reeds dateren van ongeveer twee jaar geleden. Bijgevolg kunnen deze bedreigingen op heden bezwaarlijk als actueel worden beschouwd. Verzoekende partijen tonen daarbij verder niet aan dat deze bedreigingen zich sedertdien nog zouden hebben herhaald of dat er bijkomende feiten zouden hebben plaatsgevonden waaruit in hunnen hoofde alsnog een actuele, ernstige en zwaarwichtige vrees voor vervolging zou kunnen worden afgeleid. Aldus reiken verzoekende partijen geen elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid en blijken zij niet over concrete indicaties te beschikken dat zij actueel en bij een terugkeer naar Georgië zouden riskeren te worden geviséerd of vervolgd.

Waarom men verzoeker, en bij uitbreiding verzoekende partijen, actueel zou wensen te viseren of vervolgen bij een terugkeer naar Georgië, kan verder niet worden ingezien. Verzoekende partijen tonen immers niet aan dat verzoeker sedert hij Georgië jaren geleden verliet nog politiek actief zou zijn geweest. Reeds tijdens het vorige verzoek van verzoekende partijen bleek in dit kader dat verzoeker, hoewel hij beweerde nog politiek actief te zijn in België, in wezen geen politieke activiteiten meer voerde. Verder dan telefonisch contact onderhouden met enkele (voormalige) partijgenoten en het volgen van het politieke nieuws in Georgië, reikten verzoekers activiteiten indertijd immers niet. Ook bleek verzoeker niet (onder zijn eigen naam) actief te zijn op de sociale media (administratief dossier verzoeker, map eerste aanvraag, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.9-10). Verder tonen verzoekende partijen niet aan dat verzoeker zijn politieke activiteiten sedertdien zou hebben hervat. Aldus kan worden aangenomen dat verzoeker reeds jarenlang niet meer politiek actief is. Derhalve is het niet aannemelijk dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar Georgië actueel zouden riskeren te worden onderworpen aan feiten die kunnen worden gekwalificeerd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming te kennen gaf dat hij voor zijn vertrek in wezen niet zoveel politieke invloed had, nu hij indertijd vooral en zelfs louter lokaal politiek actief was en nu er na zijn vertrek geen enkel ander partijlid werd geviséerd, de partijleden allemaal uit de partij waren gestapt en de partijleden niet meer actief waren (administratief dossier, map eerste aanvraag, notities van het eerste persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.23-24).

De informatie die door partijen wordt aangeleverd, zoals hoger vermeld in het onderdeel inzake de door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen, is niet van zulke aard dat deze afbreuk kan doen aan het voorgaande. Uit deze informatie kan namelijk geenszins worden afgeleid dat de situatie in Georgië, dewelke gekenmerkt wordt door politieke spanningen en waarin hooggeplaatste en in de kijker lopende politieke

opposanten en activisten verhoogd risico op vervolging lopen, van zulke aard zou zijn dat ook eenieder met een lager politiek profiel aldaar een verhoogd risico zou lopen om te worden geveiseerd of vervolgd; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat dit zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene. Dat iemand zoals verzoeker, die enkele jaren geleden lokaal politieke activiteiten en campagne voerde in Georgië maar die intussen reeds jarenlang niet meer politiek actief is, aldaar zou riskeren te worden geveiseerd of vervolgd, kan uit de betreffende informatie dan ook hoegenaamd niet worden afgeleid.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Inzake uw verklaring dat de Georgische staat haar burgers naar ‘de oorlog’ stuurt en dat u ‘niet meer wil deelnemen aan deze oorlog van de onrechtvaardigheid’, moet worden opgemerkt dat het hier een louter blote bewering betreft die u verder niet concretiseert en geen enkel verband houdt met uw persoonlijke situatie of voorgehouden moeilijkheden. (Verklaringen Volgend Verzoek, 21). Er is namelijk geen enkele aanwijzing dat u persoonlijk aan eender welke oorlog zou moeten deelnemen. Uw verklaring blijkt niet concreet of omstandig zijn, zodat hieruit alvast geen nieuwe elementen of feiten kunnen worden vastgesteld die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk zouden vergroten.

(...)

U wijst verder ook op het feit dat jullie hier intussen beginnen te integreren en dat uw kinderen hier naar school gaan en niet terug willen (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 17). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet erop gewezen worden dat uw nood aan internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap beschikt, in casu Georgië. Uw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Georgië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakte echter niet aannemelijk hoe bovenstaande elementen bij terugkeer naar Georgië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kunnen deze elementen de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Waar u tot slot nog aanhaalt gezondheidsproblemen te hebben kan worden opgemerkt dat de verklaarde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd gelden.

4.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en zijn er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekende partijen voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.5. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze “de voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginselen” in casu en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

dhr. R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT